

1.02

P. N. 61

Gustaf etc.

Vår ynnest etc.

Kungl. Maj:t finner - efter framställning av stadsfullmäktige i Östhammar, varöver utlåtanden avgivits den 7 april 1926 av länsstyrelsen i Stockholms län och den 21 i samma månad av byggnadsstyrelsen - gott att, jämlikt 1 kap. 2 § i lagen om fastighetsbildning i stad, fastställa

dels ett av stadsfullmäktige den 6 november 1925 antaget förslag till ändringar i stadsplanen för staden, vilket förslag angivits å en av civilingenjören Fritz W. Berger år 1917 upprättad, år 1925 ändrad karta med därtill hörande, den 15 april 1925 dagtecknad beskrivning, dock att från fastställelse undantages den å kartan angivna tomtindelning inom kvarter;

dels ock av stadsfullmäktige samma dag antagna särskilda bestämmelser i avseende å sättet för användande av byggnadskvarteren inom ifrågavarande område av den lydelse, härvid fogad bilaga utvisar, dock med förbehåll att sista punkten av första stycket i § 1 skall utgå samt att sista stycket i samma paragraf skall gälla allenast för mark, som är eller framtiden kommer i stadens ägo.

Detta meddelas länsstyrelsen till egen och vederbörandes kännedom och efter rättelse. Omförmälda karta med tillhörande beskrivning kartan försedd med påskrift om Kungl. Maj:ts gillande, överlämnas härjämte för att vederbörande tillställas.

Stockholm slott den 18 juni 1926.

Gustaf.

/C. Meurling.

Till länsstyrelsen i Stockholms län.
Angående ändringar i stadsplanen för Östhammar m.m.

Beskrivning till förslag till ändring av stadsplanen för del av Östhammar, upprättat år 1917, reviderat år 1925.

För Östhammars stads centrala del finnes av ålder bestående stadsplan, för stadens yttre delar har stadsplan blivit fastställd år 1910. Den senare, som blivit upprättad utan hänsyn till bestående förhållanden, saknar nödigt organiskt sammanhang med den av ålder bestående stadsplanen och försvårar och invecklar förbindelsen mellan de olika stadsdelarna. Den ökade trafiken inom staden har väckt ett starkt krav på efter stadens behov lämpade trafikgator, och huvudsakligen på grund härav beslöt stadens myndigheter år 1915, i trots av att blott 5 år förflutit, sedan stadsplanen för stadens yttre delar fastställdes, att söka få till stånd en ändring av densamma. Åtskilliga förslag i denna riktning utarbetades av undertecknad i samråd med stadens byggnadsnämnd. Efter dessas granskning delgävo mig stadsfullmäktige i Östhammar sina därvid fattade beslut rörande det förslag till ändring av stadsplanen, vilket skulle komma att underställas Kungl. Maj:ts prövning. Resultatet blev det förslag, vars beskrivning är daterad den 14 december 1920.

Länsarkitekten i Stockholms län har vid granskning av 1917 års stadsplaneförslag i P.M., daterad den 18 oktober 1924, föreslagit genomgripande förändringar av detsamma samt utarbetat förslag till särskilda bestämmelser angående sättet för byggnadskvarterens användande.

Byggnadsnämnden i Östhammar har tagit länsarkitektens erinringar under övervägande och därefter beslutat att hos stadsfullmäktige föreslå antagandet av

dels den revision av 1917 års förslag, som hithörande karta utvisar,

dels de av länsarkitekten föreslagna särskilda byggnadsbestämmelserna med några oväsentliga ändringar i fråga om deras tillämpning inom de olika byggnadskvarteren.

Det föreliggande förslaget innebär följande ändringar av 1917 års stadsplaneförslag:

Trafikleden mellan infartsvägen från Börstil samt hamnen
har ändrats i enlighet med länsarkitektens förslag, varjämte
en ny gatudel inlagts å stadsängen mellan Slottsgatan och
Norra tullportsgatan. Det område, som begränsas av denna
gatudel, Nya vägen och Norra tullportsgatan, har betecknats
såsom planterad allmän plats.

Trafikleden mellan infartsvägen från Börstil och stadens
sydöstra del.

Länsarkitektens förslag har antagits beträffande ändring av Nya vägens riktning vid korsningen med Klockaregatan, varjämte Kyrkogatans östra del vid korsningen med Klockargatan, varjämte Kyrkogatans östra del vid samma gatukorsning givits en böjning mot nordväst. Den i trafikleden ingående nya gatudelen mellan Rådmanngatan och Kvarngatan har likaledes inritats i enlighet med länsarkitektens förslag. Däremot har formgivningen av den öppna platsen mellan Kyrkogatan och Storabrunnsgatan fått röna inflytande av redan verkställd terrassering och av önskemålet, att den sistnämnda gatan må bliva satt i direkt förbindelse med Nya vägen västerut.

Trakten söder om kyrkan.

Länsarkitektens förslag har icke ansetts ändamålsenligt, på grund av att större delen av det område, som av honom föreslagits skola utgå såsom byggnadskvarter, utgöres av bebyggd tomt. För att emellertid blivande nybyggnad å denna tomt icke skall komma att bortskymma kyrktornet från Albrektsgatan, har större delen av nämnda kvartersområde betecknats såsom kvartersmark, som icke får bebyggas. I samband med denna ändring har övergången mellan Klockaregatan och Albrektsgatan gjorts mera smidig och i anslutning till terrängens betingelser.

Hamnen.

De av länsarkitekten föreslagna ändringarna hava helt och hållet beaktats.

Trafikleder, som eventuellt ytterligare erfordras.

Den av länsarkitekten föreslagna nya gatan mellan Norra tullportsgatan och Rådhusstorget fyller enligt byggnadsnämndens mening icke något trafikbehov i nordsydlig eller motsatt rikt-

ning. Länsarkitektens förslag i denna del har på grund därav beaktats blott ifråga om korsningen mellan Nordanviksgatan och Stångörsgatan. Vid korsningen med Norra tullportsgatan har Nordanviksgatan med den av länsarkitekten föreslagna bredden flyttats något västerut, så att dess östra linje sammanfaller med befintliga tomtgränser. Föråstadkommande av mjukare övergång mellan Nordanviksgatan och Drottninggatan har Norra tullportsgatan i denna del vidgats på norra sidan från 5 till 8 meters bredd.

Den av länsarkitekten föreslagna trafikleden mellan Stora nygatan och Rådmansgatan har av byggnadsnämnden antagits med den förändringen, att Snickaregatan vidgats på östra i stället för på västra sidan.

Ändringsförslagets begränsning.

Under det att 1917 års ändringsförslag omfattar stadens hela område, har länsarkitekten föreslagit, att ur ändringsförslaget skulle utgå den del av stadsområdet, som är belägen norr om Klockaregatan, Slottsgatan och Stångörsgatan, samt den del, som förutom av stadsgränsen även begränsas av Vasagatan, Krukmakaregatan, Repslagaregatan, Hallmansgatan, Rådmansgatan, Högbergsgatan och Skepparegatan. Enär de inom dessa stadsdelar i 1917 års förslag upptagna ändringarna för närvarande äro av mindre betydelse och länsarkitekten hållit före, att en begränsning av området sannolikt skulle komma att medverka till ett snabbare avgörande av ärendet, har byggnadsnämnden för sin del funnit lämpligt acceptera länsarkitektens förslag om ändringsförslagets begränsning, dock med den förändring att den mellan Krukmakaregatan och Kyrkogatan samt Vasagatan och Repslagaregatan belägna marken även skall av stadsplaneändringen beröras.

Särskilda bestämmelser med avseende å sättet för byggnadskvarterens användande.

För det sålunda begränsade område, för vilket stadsplaneändring är föreslagen, har länsarkitekten utarbetat särskilda byggnadsbestämmelser. Byggnadsnämnden har tillstyrkt desamma antagande med oförändrad lydelse. Länsarkitektens förslag rörande de särskilda bestämmelsernas tillämpning å olika kvarter:

och kvartersdelar har däremot av byggnadsnämnden frångåtts så tillvida, att dels en del kvartersmark, som icke får byggas, uteslutits, dels endast själva rådhusomtten, men icke den omgivande, i enskild ägo befintliga kvartersmarken, betecknats såsom kvartersmark för offentlig byggnad; varjämte det mellan Nya lasarettstomten och Epidemisjukhusets område, utefter stadsgränsen belägna kvarteret betecknats såsom kvarter för fristående byggnadsrätt i stället för, såsom länsarkitekten föreslagit, kvarter för offentlig byggnad.

Stockholmden 15 april 1925.

Fritz W. Berger

Rätt avskrivet intyga:

B. Paulsen *B. Rittberg*

Tillhör Kungl. Maj:ts beslut den 18 juni 1926.

Särskilda bestämmelser i avseende å sättet för användande av byggnadskvarteren i Östhammar (se karta åren 1917 och 1925 av Fritz W. Berger).

§ 1.

Å kvartersmark, som å stadsplanekartan betecknats med OB, få endast uppföras byggnader för offentliga ändamål. Användes kvartersmarken ej för sagda ändamål, skola bestämmelserna i §4 tillämpas.

Å kvartersmark, som betecknats med H, må endast uppföras magasin, sjöbodar och andra byggnader för hamnändamål till en höjd av högst fem meter till takfoten.

Å kvartersmark, som betecknats med L, få endast uppföras byggnader för sjukvårds- och därmed sammanhängande ändamål.

§ 2.

Kvartersmark, som betecknats med svart prickning, får icke bebyggas.

§ 3.

Å kvartersmark, som betecknats med F, må endast fristående byggnadssätt användas. På varje tomt å sådan mark få uppföras endast en huvudbyggnad jämte erforderliga uthus. Dess utom få, där byggnadsnämnden prövar sådant utan olägenhet kunna medgivas, såsom gårdsbyggnader uppföras trädgårdspaviljonger, lekstugor och växthus. Den yta, som sammanlagt upptages av alla byggnaderna å tomt, må icke överstiga en femtedel av tomtens hela areal. Huvudbyggnad skall indragas minst sex meter från gräns mot granntomt; dock må, i fall grannar överenskomma att samtidigt uppföra sina huvudbyggnader intill varandra i grupper om två och två hus, byggnadsnämnden medgiva, att dessa byggnader få uppföras intill den gemensamma tomtgränsen under villkor, att de sålunda kopplade husen givas ett enhetligt utseende.

Huvudbyggnad får icke uppföras till större höjd än sju och en halv meter och icke med flera än två våningar; dock må dessutom bonings- och arbetsrum inredas å vinden till en tredjedel av vindens yta. Uthus och gårdsbyggnader få icke uppföras till större höjd än tre och en halv meter till takfoten.

§ 4.

Å kvarteretsmark, som betecknats med S och som är avsedd för bebyggande med såväl fristående som sammanhängande (sammanbyggda) hus, får byggnad icke uppföras till större höjd än sju och en halv meter. Är gatubredden mindre än sex meter, får byggnad icke uppföras till större höjd än gatans bredd, varvid, därest å hörntomt de angränsande gatornas olika bredd eller lutningsförhållanden betinga olika hushöjd, den vid den ena gatan medgivna större höjden dock är tillåten jämväl vid den andra på en sträcka av femton meter från den bredare eller högre belägna gatan. Byggnad får icke uppföras med flera än två våningar; dock må å vind till byggnad uppförd med två våningar, där gatubredden överstiger sex meter, boningsrum och arbetsrum inredas till högst en tredjedel av vindens yta, såframt byggnadsnämnden finner sådant kunna med hänsyn till tomternas läge och användning medgivas utan men för sundheten och brandsäkerheten.

§ 5.

Huvudbyggnad skall, om förgård finnes utefter gatan, uppföras i förgårdens inre begränsningslinje, eljest i gatulinjen; dock må byggnadsnämnden kunna medgiva, att byggnaden får uppföras å annan del av tomten, om estetiska eller andra viktiga skäl påkalla detta.

Lägges källare i byggnad på sådan höjd, att golvytan i våningen närmast över källaren blir belägen mera än en och en halv meter över angränsande markyta, skall vid beräkandet av våningsantalet källaren anses såsom våning, såvida byggnadsnämnden med hänsyn till terrängförhållandena eller andra viktiga skäl icke finner undantag härifrån böra i särskilt fall medgivas.

Tillhör Kungl. Maj:ts beslut den 18 juni
1926.

Kungl. Kommunikationsdepartementet.

Rätt avskrivet i stycka:

B. Palmgren *P. R. H. Peters*

Beskrivning till förslag till ändring av stadsplanen för del av Östhammar, upprättat år 1917, reviderat år 1925.

För Östhammars stads centrala del finnes av ålder bestående stadsplan, för stadens yttre delar har stadsplan blivit fastställd år 1910. Den senare, som blivit upprättad utan hänsyn till bestående förhållanden, saknar nödigt organiskt sammanhang med den av ålder bestående stadsplanen och försvårar och invecklar förbindelsen mellan de olika stadsdelarna. Den ökade trafiken inom staden har väckt ett starkt krav på efter stadens behov lämpade trafikgator, och huvudsakligen på grund härav beslöto stadens myndigheter år 1915, i trots av att blott 5 år förflutit, sedan stadsplanen för stadens yttre delar fastställdes, att söka få till stånd en ändring av densamma. Åtskilliga förslag i denna riktning utarbetades av undertecknad i samråd med stadens byggnadsnämnd, Efter dessas granskning delgävo mig stadsfullmäktige i Östhammar sina därvid fattade beslut rörande det förslag till ändring av stadsplanen, vilket skulle komma att underställas Kungl. Maj:ts prövning. Resultatet blev det förslag, vars beskrivning är daterad den 14 december 1920.

Länsarkitekten i Stockholms län har vid granskning av 1917 års stadsplaneförslag i P.M., daterad den 18 oktober 1924, föreslagit genomgripande förändringar av detsamma samt utarbetat förslag till särskilda bestämmelser angående sättet för byggnadskvarterens användande.

Byggnadsnämnden i Östhammar har tagit länsarkitektens erinringar under övervägande och därefter beslutat att hos stadsfullmäktige föreslå antagandet av

dels den revision av 1917 års förslag, som hithörande karta utvisar,

dels de av länsarkitekten föreslagna särskilda byggnadsbestämmelserna med några oväsentliga ändringar i fråga om deras tillämpning inom de olika byggnadskvarteren.

Det föreliggande förslaget innebär följande ändringar av 1917 års stadsplaneförslag:

Trafikleden mellan infartsvägen från Börstil samt hamnen
har ändrats i enlighet med länsarkitektens förslag, varjämte
en ny gatudel inlagts å stadsängen mellan Slottsgatan och
Norra tullportsgatan. Det område, som begränsas av denna
gatudel, Nya vägen och Norra tullportsgatan, har betecknats
såsom planterad allmän plats.

Trafikleden mellan infartsvägen från Börstil och stadens
sydöstra del.

Länsarkitektens förslag har antagits beträffande ändring av Nya vägens riktning vid korsningen med Klockaregatan, varjämte Kyrkogatans östra del vid korsningen med Klockargatan, varjämte Kyrkogatans östra del vid samma gatukorsning givits en böjning mot nordväst. Den i trafikleden ingående nya gatudelen mellan Rådmansgatan och Kvarngatan har likaledes inritats i enlighet med länsarkitektens förslag. Däremot har formgivningen av den öppna platsen mellan Kyrkogatan och Storabrunnsgatan fått röna inflytande av redan verkställd terrassering och av önskemålet, att den sistnämnda gatan må bliva satt i direkt förbindelse med Nya vägen västerut.

Trakten söder om kyrkan.

Länsarkitektens förslag har icke ansetts ändamålsenligt, på grund av att större delen av det område, som av honom föreslagits skola utgå såsom byggnadskvarter, utgöres av bebyggd tomt. För att emellertid blivande nybyggnad å denna tomt icke skall komma att bortskymma kyrktornet från Albrektsgatan, har större delen av nämnda kvartersområde betecknats såsom kvartersmark, som icke får bebyggas. I samband med denna ändring har övergången mellan Klockaregatan och Albrektsgatan gjorts mera smidig och i anslutning till terrängens betingelser.

Hamnen.

De av länsarkitekten föreslagna ändringarna hava helt och hållet beaktats.

Trafikleder, som eventuellt ytterligare erfordras.

Den av länsarkitekten föreslagna nya gatan mellan Norra tullportsgatan och Rådhusstorget fyller enligt byggnadsnämndens mening icke något trafikbehov i nordsydlig eller motsatt rikt-

ning. Länsarkitektens förslag i denna del har på grund därav beaktats blott ifråga om korsningen mellan Nordanviksgatan och Stångörsgatan. Vid korsningen med Norra tullportsgatan har Nordanviksgatan med den av länsarkitekten föreslagna bredden flyttats något västerut, så att dess östra linje sammanfaller med befintliga tomtgränser. Föråstadkommande av mjukare övergång mellan Nordanviksgatan och Drottninggatan har Norra tullportsgatan i denna del vidgats på norra sidan från 5 till 8 meters bredd.

Den av länsarkitekten föreslagna trafikleden mellan Stora nygatan och Rådmansgatan har av byggnadsnämnden antagit med den förändringen, att Snickaregatan vidgats på östra i stället för på västra sidan.

Ändringsförslagets begränsning.

Under det att 1917 års ändringsförslag omfattar stadens hela område, har länsarkitekten föreslagit, att ur ändringsförslaget skulle utgå den del av stadsområdet, som är belägen norr om Klockaregatan, Slottsgatan och Stångörsgatan, samt den del, som förutom av stadsgränsen även begränsas av Vasagatan, Krukmakaregatan, Repslagaregatan, Hallmansgatan, Rådmansgatan, Högbergsgatan och Skepparegatan. Enär de inom dessa stadsdelar i 1917 års förslag upptagna ändringarna för närvarande äro av mindre betydelse och länsarkitekten hållit före, att en begränsning av området sannolikt skulle komma att medverka till ett snabbare avgörande av ärendet, har byggnadsnämnden för sin del funnit lämpligt acceptera länsarkitektens förslag om ändringsförslagets begränsning, dock med den förändring att den mellan Krukmakaregatan och Kyrkogatan samt Vasagatan och Repslagaregatan belägna marken även skall av stadsplaneändringen beröras.

Särskilda bestämmelser med avseende å sättet för byggnadskvarterens användande.

För det sålunda begränsade område, för vilket stadsplaneändring är föreslagen, har länsarkitekten utarbetat särskilda byggnadsbestämmelser. Byggnadsnämnden har tillstyrkt desamma antagande med oförändrad lydelse. Länsarkitektens förslag rörande de särskilda bestämmelsernas tillämpning å olika kvarter:

och kvartersdelar har däremot av byggnadsnämnden frångåtts så tillvida, att dels en del kvartersmark, som icke får byggas, uteslutits, dels endast själva rådhusomtten, men icke den omgivande, i enskild ägo befintliga kvartersmarken, betecknats såsom kvartersmark för offentlig byggnad, varjämte det mellan Nya lasarettstomtten och Epidemisjukhusets område, utefter stadsgränsen belägna kvarteret betecknats såsom kvarter för fristående byggnadsrätt i stället för, såsom länsarkitekten föreslagit, kvarter för offentlig byggnad.

Stockholm den 15 april 1925.

Fritz W. Berger

Rätt avskrivet intyga:

B. Pantzar *B. Rittberg*

Tillhör Kungl. Maj:ts beslut den 18 juni 1926.

Särskilda bestämmelser i avseende å sättet för användande av byggnadskvarteren i Östhammar (se karta åren 1917 och 1925 av Fritz W. Berger).

§ 1.

Å kvartersmark, som å stadsplanekartan betecknats med OB, få endast uppföras byggnader för offentliga ändamål. Användes kvartersmarken ej för sagda ändamål, skola bestämmelserna i §4 tillämpas.

Å kvartersmark, som betecknats med H, må endast uppföra magasin, sjöbodar och andra byggnader för hamnändamål, till en höjd av högst fem meter till takfoten.

Å kvartersmark, som betecknats med L, få endast uppföras byggnader för sjukvårds- och därmed sammanhängande ändamål.

§ 2.

Kvartersmark, som betecknats med svart prickning, får icke bebyggas.

§ 3.

Å kvartersmark, som betecknats med F, må endast fristående byggnadssätt användas. På varje tomt å sådan mark få uppföras endast en huvudbyggnad jämte erforderliga uthus. Dessutom få, där byggnadsnämnden prövar sådant utan olägenhet kunna medgivas, såsom gårdsbyggnader uppföras trädgårdspaviljonger, lekstugor och växthus. Den yta, som sammanlagt upptages av alla byggnaderna å tomt, må icke överstiga en femtedel av tomtens hela areal. Huvudbyggnad skall indragas minst sex meter från gräns mot granntomt; dock må, i fall grannar överenskomma att samtidigt uppföra sina huvudbyggnader intill varandra i grupper om två och två hus, byggnadsnämnden medgiva, att dessa byggnader få uppföras intill den gemensamma tomtgränsen under villkor, att de sålunda kopplade husen givas ett enhetligt utseende.

Huvudbyggnad får icke uppföras till större höjd än sju och en halv meter och icke med flera än två våningar; dock må dessutom bonings- och arbetsrum inredas å vinden till en tredjedel av vindens yta. Uthus och gårdsbyggnader få icke uppföras till större höjd än tre och en halv meter till takfoten.

§ 4.

Å kvartersmark, som betecknats med S och som är avsedd för bebyggande med såväl fristående som sammanhängande (sammanbyggda) hus, får byggnad icke uppföras till större höjd än sju och en halv meter. Är gatubreddens mindre än sex meter, får byggnad icke uppföras till större höjd än gatans bredd, varvid, därest å hörntomt de angränsande gatornas olika bredd eller lutningsförhållanden betinga olika hushöjd, den vid den ena gatan medgivna större höjden dock är tillåten jämväl vid den andra på en sträcka av femton meter från den bredare eller högre belägna gatan. Byggnad får icke uppföras med flera än två våningar; dock må å vind till byggnad uppförd med två våningar, där gatubreddens överstiger sex meter, boningsrum och arbetsrum inredas till högst en tredjedel av vindens yta, såframt byggnadsnämnden finner sådant kunna med hänsyn till tomternas läge och användning medgivas utan men för sundheten och brandsäkerheten.

§ 5.

Huvudbyggnad skall, om förgård finnes utefter gatan, uppföras i förgårdens inre begränsningslinje, eljest i gatulinjen; dock må byggnadsnämnden kunna medgiva, att byggnaden får uppföras å annan del av tomten, om estetiska eller andra viktiga skäl påkalla detta.

Lägges källare i byggnad på sådan höjd, att golvytan i våningen närmast över källaren blir belägen mera än en och en halv meter över angränsande markyta, skall vid beräklandet av våningsantalet källaren anses såsom våning, såvida byggnadsnämnden med hänsyn till terrängförhållandena eller andra viktiga skäl icke finner undantag härifrån böra i särskilt fall medgivas.

Tillhör Kungl. Maj:ts beslut den 18 juni
1926.

Kungl. Kommunikationsdepartementet.

Rätt avskrivet intygas:

[Handwritten signatures]